

Šolsko glasilo Vrtiljak

Leto 2015/16

Junij 2016

Vrtiljak 2015/16

UVODNIK	stran 3
1. razred	stran 4
2. razred	stran 6
3. razred	stran 8
4. razred	stran 12
8. razred	stran 19
9. razred	stran 22
Bralni kotiček	stran 27
Strip	stran 29
Slike	stran 30

Mladi novinarji in avtorji besedil: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Sodelavci: učenci in učitelji OŠ n. h. Maksa Pečarja

Likovni izdelki: učenci OŠ n. h. Maksa Pečarja

Urednik pomočnik: Karin Pust

Oblikovanje: Katja Marinko

Glavna urednica: Nataša Sitar

Fotografije: arhiv šole in mladih novinarjev

Lektoriranje: Nataša Sitar

Naslovnica: Zara M. Ličen,

Tadeja Pepelnjak

Izdaja: OŠ n.h. Maksa Pečarja

Junij, 2016

Uvodnik

Dragi bralci Vrtiljaka!

Ob koncu šolskega leta je pred nami spet zabavno branje Vrtiljaka, ki nam bo krajšal dolge in vroče počitniške dni.

Želim vam prijetno branje!

Nataša Sitar, mentorica

Novinarski krožek

Vse novinarke se zberemo vsak četrtek ob enih pred računalnico in skupaj ustvarjamo. Letos smo vas prvič kratkočasile z radijem. Upoštevale smo vaše glasbene želje in izžrebale kar nekaj nagrajencev ... V prihodnjem letu želimo skupaj z vami ustvariti še boljši in še bolj glasbeni radio. Če bi se nam radi pridružili pri ustvarjalnem delu, vabljeni septembra na uvodni sestanek.

Karin Pust

1.RAZRED

Razmišljanja 1.a o prijateljstvu

Pravi prijatelj ...

SE DO MENE LEPO OBNAŠA. (Aron)

JE SPOŠTLJIV. (Ula)

JE PRIJAZEN. (Ardi, Larin, Ela, Teodor, Matic)

NE UKAZUJE. (Julija, Mars)

JE DOBREGA SRCA. (Matija)

ME NE TEPE. (Ana Kozamernik)

ME PUSTI DO BESEDE. (Žiga Markovič)

ME NE ŽALI. (Uroš)

JE ZANESLJIV. (Rania Amal)

SE Z MANO POGOVARJA. (Žiga Panič)

JE VLJUDEN IN NEŽEN. (Patrik)

Z MANO LEPO RAVNA. (Ana Pestner)

ME UPOŠTEVA. (Ian)

SE Z MANO IGRA. (Katrín, Vital)

MI NE LAŽE. (Sara)

ME NE IZSILJUJE. (Neža)

SE NE KREGA. (Grega)

MI NE NAGAJA. (Maj)

JE DOBER DO MENE. (Nik)

SI POSOJAVA STVARI. (Zarja)

2. RAZRED

V 2.b razredu smo učenci obiskali že kar nekaj zanimivih držav. Nekaj vam jih bomo predstavili. Vendar še vedno velja: povsod je lepo, a doma je najlepše!

Pred tremi leti smo bili v Nemčiji, kjer sem videl živega leva. Dve stvari sta mi bili posebno všeč: ko sem bil na najvišji gori in ob največjem jezeru v Nemčiji. Najboljša hrana tam so preste, ki jim rečejo Brezel.

Jakob S., 2.b

Pred 1 letom smo bili na Korčuli. Videl sem majhnega morskega psa. Všeč mi je bilo, ker voda ni bila tako globoka. Tam sem videl tudi cerkev in ulico s svojim imenom.

Rok B., 2.b

Bil sem že v Kanadi in na Češkem. To pa zato, ker sem tam igral hokej. Vsako tekmo smo zmagali.

Tom S., 2.b

Na Hrvaškem sem bil pred 1 letom. Ogledali smo si morje in veliko sem plaval. Videli smo hotel, kjer je bila najboljša hrana.

Matic Š., 2.b

Pol leta nazaj sem šel v Bosno. Zelo mi je bilo všeč, ko mi je bratrančev pes vzel čevelj.

Uroš N., 2.b

7 dni sem bil v Bosni. Tam sem srečal bratranca. Jedli smo bosansko hrano. V BIH-u mi je zelo všeč.

Jasmin M., 2.b

Lansko leto smo šli v Španijo. Tam je veliko brezdomcev. Videl sem morskega psa, ki mi je plaval nad glavo (v akvariju). Všeč mi je bilo, da smo šli pogledat tudi stadion Camp Nou.

Nejc P., 2.b

Na Poljskem sem bila lani in to za 4 dni. Tam sem videla piskajočo fontano. Noben semafor ni delal. Šli smo na grad, kjer je zmaj iz jekla, ki bruha ogenj. In ravno ta zmaj mi je bil najbolj všeč.

Bela Z., 2.b

Pred 1 letom sem bila v Rimu. Tam sem videla svetovno znani kolosej. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo videli kletke, iz katerih so spuščali bike.

Brina O., 2.b

Lansko leto sem bil na Hrvaškem. Videl sem labode in race. Lepo mi je bilo, ko smo bili v lunaparku.

Lian H. K., 2.b

Moj bratranec živi na Japonskem. Ko sem bila stara 4 leta, je prišel na obisk v Slovenijo. Moja teta ga je naučila slovenski jezik.

Nia N., 2.b

Pred tremi leti sem bila v Grčiji. Zelo lepo je zvečer, ko je mesto osvetljeno z lučmi. Jedli smo grško hrano, ki je bila zelo okusna. Videla sem tudi velikanske valove.

Kiara M., 2.b

Pred dvema letoma, sem bil v Rusiji, v Zenitu. Videl sem ruske golobe. Posebno všeč mi je bilo na ladji zvečer, ko sem gledal nogometno tekmo Nemčija:Argentina.

Alex B., 2.b

V Franciji sem bil 2 leti nazaj. Tam sem videl veliko avtov znamke Ford. Najbolj mi je bila všeč tamkajšnja hrana.

Anej K., 2.b

3. RAZRED

UČENCI 3.d SO RAZMIŠLJALI O SLOVENIJI

1.

Naša Slovenija je zelo lepa dežela. Je v obliki kokoši. Iz vsake sosednje države smo dobili del pokrajine. Naše glavno mesto je Ljubljana. V Sloveniji govorimo slovensko.

Nina Lojevec

Slovenija je eko država. Je med najmanj onesnaženimi državami Evrope. Ljubljana je postala zelena prestolnica Evrope. Imamo tudi odlične športnike.

Filip Hočevar Draškovič

Slovenija je zelena dežela. Všeč mi je, da imamo veliko gozdov, travnikov, hribov in celo malo morja.

Ava Martinuč

Slovenija je najlepša, ker v njej živijo zelo prijazni ljudje. Imamo tudi zelo lepo in raznoliko pokrajino.

Miha Križman

Naša Slovenija je v obliki kokoške. Imamo veliko lepih in visokih gora ter slapov.

Tim Kerin

Čeprav si majhna, si bogata lepotica. Na svetu ni boljše dežele. Ti imaš vse: Alpe, morje, jezera ... V tebi, Slovenija, živim srečno.

Maks Kovač

Slovenija je najlepša država v Evropi. Je zelo zelena in prijazna do ljudi.

Taira Omeragić

V Sloveniji smo ponosni, da imamo tako veliko pitne vode in zelenih gozdov.

Val Šegatin

Slovenija je lepa dežela, ki je ne onesnažujemo, saj bi bilo to slabo tudi za nas. V Sloveniji imamo veliko zelenja in sveži zrak. Občudujem jo, saj ima Alpe, morje, ravnine in griče.

Jena Velepec

Ljubljana je glavno mesto Slovenije in tudi zelena prestolnica Evrope. Ker je naša dežela majhna, lahko v dveh urah pridemo na drugi konec Slovenije. Imamo delček Alp, delček morja in vinograde.

Keno Kojc

Naša Slovenija je majhna, a ima veliko manjših krajev in večjih mest. Je zelo zelena in lepa.

Ema Bombek

V Sloveniji je veliko zelenja in pitne vode. Tu je odlična hrana. Tu so lepi kraji in super prireditve, tudi športne. Imamo odlične športnike.

Svit Smolnikar Bizjak

Slovenija ima veliko različnih pokrajin. Ima tudi visoke gore in ena med njimi ima tri glave. V Sloveniji je bila napisana največkrat na svetu izvajana skladba – Na Golici.

Martin Flisar

Slovenija je zelo lepa država, ki ima obliko kokoške. Ima rav-

nine, gore, jezera, gozdove in tudi morje. Ima še dovolj pitne vode. Zame je najlepša.

Anja Jevšenak

Slovenija je zelena, lepa in prijazna dežela.

Katja

Vesel sem, da živim v Sloveniji. Ljudje skrbimo za okolje, ga čistimo in ne onesnažujemo. Radi imamo Slovenijo.

Žan Rožej

Slovenija je najlepša država v Evropi.

Tajjra Mujagić

Naša Slovenija je v obliki kokoši. Ima veliko gora in majhen del Alp.

Lana Jesihar

Všeč mi je, ker je v obliki kokoške. Všeč mi je, ker ima gore in je del Evrope. Všeč mi je tudi naša himna.

David Joseph Turk

Slovenija, kako veliko zelenja imaš! Zelo si čista in urejena. Tvoje morje je lepo, čeprav ga ni veliko.

Hana Tomažinčič

Slovenija je zelo lepa dežela. V njej prebiva veliko prijaznih ljudi. Ima gore, reke in gozdove. Slovenci so prijazni. Vsakega sprejmejo.

Hugo Skrt

Všeč mi je, ker je Slovenija del Evrope. Tu je veliko tovarn,

trgovin in hiš. Je res lepa dežela. Vesela sem, da lahko živim tukaj.

Ilhana Begić

Rada imam Slovenijo, ker živi tukaj veliko prijaznih ljudi. Čeprav je majhna, ima vse, kar potrebujemo.

Maša Petrušić

Slovenija ja zame najlepša dežela na svetu. Moja najljubša pesem je Slovenija, od kod lepote tvoje?.

Žan Sedej Dolničar

Slovenija je krasna dežela, lepše ne moreš videti! Ima gozdove, mesta, travnike, jezera, morje ...

Eva Lotrič

Slovenija je lepa dežela. Je v obliki kokoške. Ima veliko zelenja.

Asja Grošelj

Slovenija, kako veliko zelenja imaš! Zelo si čista in urejena. Tvoje morje je lepo, čeprav ga ni veliko.

Hana Tomažinčič

4. RAZRED

SLADKORNA ŠOLA

V svetu mojem šole grozne so. Pisati, brati in računati strašne so naloge to. Še huje je doma, delo 6 ur trajat zna. In, o groza, že je noč, očka reče lahko noč.

Jaz pa, ne bodi len, v svet jo mahnem, v šolo grem. V gozdu črnem se izgubim. Takrat pa nekaj čudnega se pripeti. Kdo je že videl vrata sredi gozda? Na vratih pa zapis: Dobrodošli v sladkorni šoli. In ko vstopim, mislim, da so to le sanje. Stoli so iz želatine, mize pa so torte fine. Zidovi so iz čokolade, namazane prek marmelade. Ure so preproste, saj le sladkarije treba jesti je. In ocene sladke pene, ena večja je od druge. Hitro sem se odločil, da ostanem tu do konca svojih dni.

Že čez nekaj tednov me prevzame silno domotožje. Odpravim se spet domov. In ko vrnem se, vse po maslu gre.

Andrej Vencelj, 4. c

Mama je prelepa dama

Sonce se beli,
a noč vseeno hiti.
Ob tebi vse mi zacveti,
brez tebe sivina se rodi.

Noč je premlada,
a ti si prava dama.
Nočem, da si sama,
moja prelepa mama.

Rad bi se stisnil s tabo,
mojo ljubo mamo.
Konci so veseli,
a brez tebe so samo črnobeli.

Manuela Behlič, 4. d

Mama

Ko rože zacvetijo,
se mladi angeli rodijo.

Vse zacveti,
a nebo se beli.

Mama, si le lepa,
pametna in ne slepa,
a ko so dragulji,
se nebo vedno puli.
Mama, pametna si vsa,
kot da bi svet padel z neba.

Manuela Behlić, 4. d

PISANA PESEM

Zvita lisica zajčka lovi,
zajček pa lisici urno beži.
Medved rumene hruške hrusta
In ima široka usta.

Smreka je zelena
in je lepo okrašena.
Naša tabla je pisana,
ker je lepo porisana.

Modri delfin ribe lovi
in se v krogih vrti.
Na vrh hriba hiša stoji,
v njej majhen otrok živi.

Mavrica se je prikazala
in je mesto obsijala.

Nino Mihaljević, 4.c

TELEPORTAL IZ NEZNANEGA SVETA

Nekoč je živel deček po imenu Marko.

Marko je bil desetletni deček, ki je sanjaril, da bo nekoč videl vesolje. Zanimalo ga je, kakšna bitja živijo tam gori. Nekega dne pa je zagledal velik svetleč kvadrat. No, to je bil kvadrat, skozi katerega si lahko prišel v vesolje.

Ker ni vedel, kaj je to, si ga je pobliže ogledal in ga je poimenoval TELEPORTAL.

Vstopil je skozenj in zagledal čudo čudes.

Zagledal je izjemno število nenavadnih bitij; psička z ogromnimi ušesi, mačka z izredno dolgimi nogami, kenguruja z zelo velikimi zobmi. Skratka vse živali so bile nekoliko drugačne, kot jih je bil vajen sicer. Nenavadno pa je bilo to, da so govorile v nekakšnem čudnem jeziku in Marko je kot nalašč vse razumel.

Začel jim je pripovedovati o svojem svetu in bitjih, ki živijo v njem. Povedal je da jih vse prepozna, le da so v njegovem svetu vsi malo drugačni ...

Tako so postali prijatelji.

Skupaj so se odločili, da pojdejo na posebno pustolovščino v neznano. Videli so planet in ker niso poznali njegovega imena, so ga je poimenovali PLANETOSKOP. Na tem planetu je bilo vse iz kvadratov.

Marko in prijatelji so se malo začudili, nato pa so zagledali še en planet. Prijatelji so si zanj izmislili posebno ime ter ga poimenovali TRETOSKOP, bil je nekakšen tridimenzionalen svet. Ker je bila ura že pozno in tudi sam je bil že močno utrujen, se je moral Marko posloviti od svojih prijateljev.

Obljubil jim je, da se bo ponovno in kmalu vrnil novim dogodivščinam nasproti. Vrnili so se do TELEPORTALA, kjer se je njihova pot razšla. Marko je vstopil skozenj ter se vrnil nazaj domov. Doma pa se je ulegel na tla, ker ni imel postelje.

DAVID VIDOVIČ, 4. d

USPAVANKA ZA AJDO

KO TE SONCE BO ZBUDILO,
S TOPLIM ŽARKOM TE OBLILO,
ČAS, DA VSTALA BOŠ ŠE TI,
V VRTCU ČAKAJO TE VSI.

AJA TUTAJA, AJDA JE ZASPANA.
LE ZASPI, LE ZASPI, LE ZASPI ...

KO VSTANEŠ, BO SONCE SVETILO,
Z ŽARKI TE POLILO.
AJ TU TAJ TU TAJ.

LE ZASPI, LE ZASPI,
KO LUNA SKRIJE SVOJ OBRAZ,
LE ZASPI, LE ZASPI,
ZBUDILI BOMO TE VSI.

SARA IVANC, 4.C

8. RAZRED

Povodni mož, nadaljevanje:

Hitro sta se odvirtela,
v valove dereče,
Ljubljanice peneče.

Divje ples se je ustavljal,
kot bi se mladenič poslavljal.
A ko sta končala,
je Urška glasno zajokala.

Zakaj si to storil!?
Bi me rad umoril?
Le kaj sem jaz sirota, tebi
naredila, da sem si to zaslužila?

Pomisli, kako si se vedla,
kako si mladen' če medla.
Kolikim si že žalo storila,
ko si jih takole zavrnila.

Morda sem res spletkarila
kot kakšna spletična,
in se vedla kot kakšna kraljična.
Bila sem ošabna in prevzetna,
in prav nič prijetna.

To sem sedaj spoznala,
dovoli, da grem domov
in ti bom to dokazala.

Rad bi, vendar ne gre.
Za svoje grehe moraš plačati,
kar pomeni z menoj plesati,
za veke in vekomaj.
Če pa boš med plesom
še kakšno solzo potočila,
bo tudi ta potonila.

Tako sta plesala in
Urška je več desetletij prejokala.
Ko je končno odplesala svojo kazen,
se je vrnila na površje, kot kakšna prikazen.

Zgubana in stara
se je po mestu podala,
da je še lastna mati ni prepoznala.

Dolgo je po mestu pohajkovala,
in vsakomur svojo skrivnost priznala.
Vendar ji niso verjeli,
zato so besneli.

Kaj se to pravi,
o tako imenitni gospodični
tako grozno govoriti!
Mislimo, da boš morala oditi.

Z baklami so jo lovili,
in jo celo malo osmodili.
A uspelo ji je zbežati
na skrivna pota,
in nihče ni nikoli več videl ne nje,
ne povodnega moža.

Aiša Bečirovič, 8.b

9. RAZRED - Novele po vzoru G. Boccaccia

IZBRISANA KLJUKICA

Zgodba je izmišljena, vendar delno povzeta po resničnih dogodkih. Imena in predmeti so spremenjeni.

Bila je sreda, dan, ko je imel 9. b na urniku kemijo. Toni je bil povprečen učenec, ki mu je bilo bolj malo mar za domačo nalogo. Ko je v nedeljo zvečer pogledal v delovni zvezek in videl kup domače naloge, je samo zavzdihnil in zaprl zvezek. V ponedeljek je učiteljica pregledovala nalogo in Toni je s praznim delovnim zvezkom zrl skozi okno. »Do srede bo to narejeno, mar ne Toni?« ga je ogovorila. »Ja, ja, seveda.« je odgovoril Toni.

Naslednjič so se na začetku ure pri učiteljici zvrstili vsi tisti, ki so v ponedeljek »pozabili« domačo nalogo. Učiteljica je tako odkljukala vse, razen enega. »Toni, kaj pa ti? Mi ne boš pokazal domače naloge od ponedeljka?« »Jaz? Saj sem vam jo že pokazal.« Učiteljica se je sprehodila do konca učilnice in se zazrla v delovni zvezek učenca. Vse je bilo narejeno, zelo podobno rešitvam na zadnjih straneh. Preveč podobno. »Nalogo si samo prepisal,« je ugotovila. »Nikakor!« je zatrjeval učenec. »Kje pa je potem kljukica?« V tistem trenutku je Toni vzel ediks in ga zlil čez mesto, kjer je bila kljukica. »O, ti šment! Kljukice se več ne vidi!« Sledilo je nekaj trenutkov tišine, učiteljica pa je samo odkimala z glavo, se nasmehnila in nadaljevala s poukom.

Filip Pavšek, 9.a

LOS, LOSOS, JELEN

Beneški kuhar Chicibio ima res kratko pamet in velikokrat zaide v težave, vendar se s svojim dolgim jezikom vedno spravi iz zagate.

Nedolgo po tem, ko je moral svojemu prejšnjemu gospodu Curradu pokazati žerjave z eno nogo, je spet zašel v težave. Zgodilo se je, da je moral Chicibio poi-skati novega gospodarja. Kmalu ga je najel starejši go-spod premožnega stanu, ki mu je bilo ime Ernestino. Vendar je usoda hotela, da je Ernestino močno šušljaj in govoril nerazločno.

Nekega dne je Ernestino prosil svojega novega kuhar-ja Chicibia, naj mu pripravi pečenega lososa s krom-pirjem. Ampak Chicibio ga ni pravilno razumel. Mislil je, da mora pripraviti pečenega losa s krompirjem. Celo noč si je razbijal glavo, kje naj dobi losa. Napo-sled se je odločil, da bo šel zgodaj zjutraj na lov v gozd, saj ni hotel razočarati Ernestina.

Zjutraj je nabil puško in šel na lov. Hodil je po poti in oprezal za losi. Ker pa je bil Chicibio bolj malo izobra-

žen, ni vedel, kako izgleda los. Zato je bil silno vesel, ko je zagledal jelena in ga ustrelil. Ves ponosen se je vrnil domov, spekel jelena in ga dobro pripravil.

Zvečer je Chicibio ponosno prinesel zapečenega jelena pred Ernestina. Ernestino se je močno začudil in postal jezen, ko je namesto ribe zagledal pečeno jelenje meso. Chicibia je vprašal, zakaj mu je postregel jelena namesto lososa. Chicibio se je začudil in rekel: »Gospod Ernestino, saj vi ste vendar hoteli losa, in to je los, ne jelen!«

Ernestino se je začel smejati čudnemu nesporazumu in Chicibijevi nevednosti, njegova jeza pa je popolnoma splahnela, ko je okusil odlično sveže jelenje meso.

Tara Velepec, 9.a

NADALJEVANJE PREBRISANEGA KUHARJA

Chichibijo je komaj ušel kazni svojega gospodarja Currada. Vedel je, da naslednjič ne bo ušel tako zlahka kot tokrat.

Kot vsak teden je tudi tokrat Currado šel na lov za žerjavi. Tokrat je ujel kar dva. Dal ju je svojemu kuharju Chichibiu in mu naročil, naj speče enega danes, drugega pa naslednji teden. Ko so prišli Curradovi gostje na večerjo, je kuharju ukazal, naj začne peči žerjava. Nato pa je v kuhinjo prišla Bru-

netta. Zagledala je dva žerjava. Vedela je, da da bo Chichibio pripravil samo enega, zato ga je vprašala, če ji lahko da drugega. Chichibio ni imel časa za prepir, zato ji je žerjava dal brez pomisleka. Niti pomislil ni, kako bo dobil še eno ptico za naslednji teden. Hitro je stekel en teden in Chichibio je postajal paničen, saj ni vedel, kaj naj naredi. A dobil je idejo. Šel je po piščanca in ga pripravil, kot bi pripravil žerjava. A piščanec je bil vsaj trikrat manjši. Upal je, da gospodar ne bo opazil. Ko pa je kuhar postregel Currada se je ta začudil, saj je vedel, da to ni žerjav, ki ga je ujel.

Simon Velečič, 9. a

CHICHIBIJEVO ŽIVLJENJE PO ZADEVI ŽERJAV

Po dogodku z žerjavom je Chichibio še vedno kuhal in pripravljaj jedi svojemu gospodarju Curradu.

A zgodila se je nesreča – Currado je izgubil viteški naslov. Kuhar je dobil novega gospodarja Lorenza. Bil je pravo nasprotje lahkoživega Currada, saj je živel skromno, brez lova, zabav, še služabnikov je obdržal bolj malo. Chichibio je moral zdaj kuhati preproste jedi iz žit in zelenjave, na pa mastno in okusno hrano, ki bi jo lahko dal Brunetti.

A vsi služabniki so se navadili na novo življenje. Chichibio se je zelo spremenil. Postal je vitek, ker pa je moral oprav

ljati še delo strežaja in dobavitelja hrane, je izoblikoval mišičasto postavo. Brunetta se je kar ozirala za njim, ko sta se srečala na ulici, a ga ni več zanimala. Zvest je bil svojemu novemu gospodarju.

Nekega dne je Chichibio odšel na tržnico po sestavine za kuho. Ko se je vrnil, mu je gospodar le predal pismo, njegovo zadnje plačilo on osebne stvari. »Poišči si novo službo,« je rekel in zaprl vrata.

EPILOG

Ko se je Chichibio začasno naselil v gostišču, je odprl pismo svojega nekdanjega gospodarja Lorenza. Pisalo je, da naj se le poroči z Brunetto, saj Lorenzo ve, da jo ima kuhar še zmerom rad, le da je bil preveč vdan svojemu gospodarju, da bi ga zapustil. Chichibio je ves vesel zaprosil Brunetto za roko in poročila sta se čez tri dni.

Nekdanji kuhar je odprl lastno krčmo in zaslovel z odlično pripravo vseh vrst perutnine. Živel je bolj ali manj srečno do konca svojih dni.

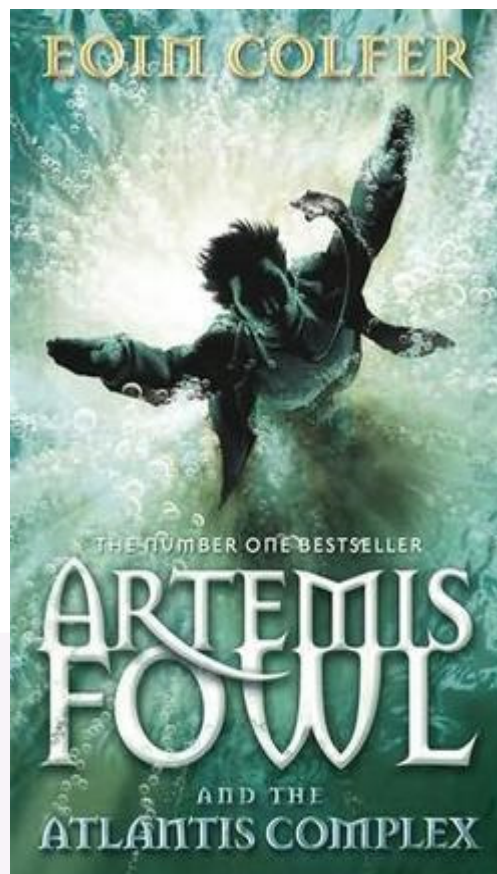
Izza Stres, 9.a

BRALNI KOTIČEK

Naslov: Artemis Fowl (atlantidski sindrom)

Avtor: Eoin Colfer

15-letni čudežni fant Artemis živi v veliki irski vili. Svoj sijajni um uporablja za zločinska dejanja. Ko je odkril, da se pod zemljo skriva vilinsko ljudstvo, ni odlašal niti za trenutek; podal se je v svet nevarnosti in zločina nad vilinci. A nekaj česar o vilincih ne ve, mu lahko prekriža načrte ...

To je le ena od knjig v zbirki o Artemisu Fowlu ...

Karin Pust

Naslov: Lola levjesrčna

Avtor: Isabel Abedi

Ilustrator: Dagmar Henze

Lola je prav posebna deklica. V njeni domišljiji je lahko kar si zaželi. V tej knjigi se je odločila, da bo levjesrčna (pogumna, borbena). Rešuje živali v stiski in ujetništvu. A to se dogaja v sanjah. Podnevi ima resne težave s štirinožci: njene živali se ji sploh ne pustijo božati. Ali ji bo uspelo?

To je le ena od knjig v zbirki o Loli ...

STRIP

Avtorica: Karin Pust

Ilustratorica: Katja Marinko

Skupina prijateljev mora s skupnimi močmi premagati zlobna Brkomena in Ritobejsa ter obvarovati London pred uničenjem. A oni sami niso dovolj; ali jim bo dodatna pomoč na voljo? Ali jim bo uspelo?

Strip bo izšel septembra, naslednje šolsko leto.

SLIKE

Karin Arko Strojan, 6.b

Neja Čížman, 6.a

